

[Gerda Møller]

forhandling, således at arbejdet på teatret kan tilrettelægges mere hensigtsmæssigt og økonomisk, og vi har bemærket os, at personaleorganisationerne har udtrykt deres forståelse for nødvendigheden heraf.

Så er der kun tilbage at håbe på et for alle tilfredsstillende resultat, og med disse ord skal jeg tilsige forslaget mit partis velvilige behandling.

Poulsgaard (FP):

Der er mange mennesker, der rundt i landet har en drøm. Der er nogle erhvervsfolk, der drømmer om, at det skal blive bedre tider for erhvervslivet. Der er nogle landmænd, der godt kunne tænke sig, at de fik i det mindste balance i regnskabet. Der er lønmodtagere, der godt kunne tænke sig at bygge lidt til huset, og de kunne tænke sig at få et videobånd, eller hvad ved jeg.

Men landet stander i våde, og det er træge tider, og reallønnen går ned for disse mennesker; skatter og afgifter tager mere og mere. Vi har været vant til at køre på en førsteklassebillet; det går ikke så godt længere. Vi skal måske ned på en fællesklassebillet.

I den situation er det lidt fantastisk, at de mennesker, der er så privilegerede, at de arbejder på Det kgl. Teater, og hvoraf langt størsteparten, må man forvente, er der af lyst og interesse for teatret, nu her kommer og siger: nu skal vi have 175 mill. kr. Altså man vil have nye skatter og afgifter ind. De har en drøm på Det kgl. Teater om at bygge om. Jeg har besøgt Det kgl. Teater, og jeg indrømmer da blankt, at det er ikke ideelle arbejdsforhold, men jeg kan forsikre de ansatte på Det kgl. Teater om, at der også er mange produktionslokaler, landbrugsbedrifter og købmandsforretninger, der heller ikke er ideelle arbejdslokaler, men vi er nødt til at fortsætte. Og kunstnerne på Det kgl. Teater har – det vil jeg da give de forrige ordførere ret i – beriget dette land. Man kan beklage meget, at man ikke har haft nogle flere radio- og TV-transmissioner fra Det kgl. Teater, men det har beriget dette land, det har kunnet gå, og det kan også gå fremover og skal gå fremover, indtil vi får råd til disse ambitiøse projekter. Og med den regering, vi har, har det jo nok lange udsigter.

Og så er det jo altså en lille smule fantastisk at sidde og høre på her, at fru Birte

Weiss siger, de har nogle indviklede ordninger. Nej, det er ikke det, der er fantastisk at høre på, for de har nogle meget indviklede ordninger, men det er fantastisk at høre på fru Birte Weiss, fru Mette Madsen og i og for sig også fru Gerda Møller. I kan da ikke i ramme alvor tro på det, I selv står og siger, at hvis vi nu får bygget dette nye skuespilhus, kan vi få nogle bedre aftaler med personaleorganisationerne. I kan da ikke i ramme alvor tro på, at vi får en rationaliseringsgevinst. Hvad har man i Danmarks Radio? Der har man bygget ud over alle bredder. Man har haft rationaliseringseksperter til at rende rundt alle mulige og umulige steder, men resultatet er blevet flere ansatte og færre produktioner.

Vi kan tage postterminalen, hvor man jo også skulle bygge og spare merarbejde. Hvad blev det? Selvfølgelig kan man ikke fravriste disse grupper de goder, de har tilkæmpet sig. Det lyder i mine ører, som om man lige så godt kunne sige: vil I rende rundt og tro på julenissen også?

Men vi tror stadig væk på, at kunsten nok skal overleve i Danmark, og vi tror, at hvis man ville give folk lov til at udfolde sig kunstnerisk – men det må man jo heller ikke, for vi kan jo bare se nu sidst med Jesper Klein; han kan jo drive teater uden tilskud, og det er simpelt hen en forbrydelse. Men hvis man lod sådanne folk komme til, gik det måske ikke så dårligt.

Ingerlise Koefoed (SF):

I socialistisk folkeparti er vi meget godt tilfreds med, at den forrige plan om at bygge et meget stort teaterhus midt på Kgs. Nytorv nu er skrinlagt. Lige meget hvor flot og hvor smukt det hus var blevet, så ville det have ligget som en hund i et spil kegler dér på stedet, og det ville have grebet endnu mere forstyrrende ind over for kunstakademiets virksomhed og kunstakademiets bygninger end det foreliggende forslag.

Dertil kommer, at det efter vores mening var blevet alt for dyrt, for der er andre teatre end Det kgl. Teater her i landet. Der er andre meget vigtige teatre, og der er meget få penge til teater, og det kan ikke være rigtigt at bruge så mange penge på nationalscenen, som man her havde tænkt sig.